

UCHWAŁA NR 891/2020
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 20 listopada 2020 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu
ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2020 r., poz. 384**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, ze zm.), Krajowa Rada Sądownictwa:

- 1. przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pani Anny Marty Stawikowskiej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu;**
2. nie przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pani Anny Ewy Dudy, Pana Dominika Jordana Flunta oraz Pani Marty Rogozik do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu.

UZASADNIENIE

I

Na jedno wolne stanowisko sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2020 r. pod poz. 384 zgłosili się:

- Pani Anna Ewa Duda – sędzia Sądu Rejonowego w Oleśnicy,
- Pan Dominik Jordan Flunt – sędzia Sądu Rejonowego w Miliczu,
- Pani Marta Rogozik – sędzia Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu oraz
- Pani Anna Marta Stawikowska – sędzia Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu.

II

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz

o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 84, ze zm.; dalej: ustawa o KRS).

Na posiedzeniu 16 listopada 2020 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, po zapoznaniu się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami i ich przeanalizowaniu, omówił wszystkich kandydatów, odbył naradę i uznał, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Podczas głosowania członkowie zespołu na: Panią Annę Ewę Dudę oddali 2 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się”, na Pana Dominika Jordana Flunta nie oddali głosów „za” i „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, na Panią Martę Rogozik nie oddali głosów „za” i „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”, a na Panią Annę Martę Stawikowską oddali 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”. W wyniku powyższego głosowania zespół przyjął stanowisko o rekomendacji Krajowej Radzie Sądownictwa kandydatur Pani Anny Ewy Dudy i Pani Anny Marty Stawikowskiej na jedno wolne stanowisko sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu. Wniosek taki, w ocenie zespołu, jest w pełni uzasadniony treścią załączonych ocen kwalifikacji oraz informacjami dotyczącymi posiadanego przez kandydatów doświadczenia zawodowego.

W uzasadnieniu stanowiska zespół podkreślił między innymi, że rekomendowane kandydatki posiadają wieloletnie doświadczenie orzecznicze, a ich kwalifikacje do pełnienia urzędu sędziego sądu okręgowego zostały ocenione wysoko w sporządzonych na użytek postępowania konkursowego ocenach kwalifikacji. Kandydatki uzyskały także poparcie Kolegium Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Pozostali kandydaci nie wypełniają w tak wysokim stopniu kryteriów, o którym mowa w art. 35 ust. 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, do których należą przede wszystkim: uzyskana ocena kwalifikacji oraz doświadczenie zawodowe.

III

1. Podejmując niniejszą uchwałę, Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę, że kandydaci spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 63 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 365, ze zm.).

Dokonując oceny kandydatów, Rada kierowała się także kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, w tym: ocenami kwalifikacyjnymi, doświadczeniem

zawodowym kandydatów, a także opiniami przełożonych oraz opinią Kolegium Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa, dzieląc stanowisko zespołu, uznała, że Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przedstawiony wniosek o powołanie Pani Anny Marty Stawikowskiej do pełnienia urzędu na jedno stanowisko sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu.

2. **Pani Anna Maria Stawikowska** urodziła się 12 maja 1975 r. we Wrocławiu. W 1999 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Od 1 listopada 1998 r. do 31 maja 2001 r. pracowała w firmie: Małgorzata Kaczmarek-Kaczmarek Inkasso jako pracownik biurowy, doradca prawny, a następnie specjalista ds. prawnych. Od 1 czerwca 2001 r. do 31 stycznia 2003 r. pracowała w Kancelarii Prawnej Ireneusz Miron Guziński SAMPRAUS Sp. komandytowa na stanowisku asystenta radcy prawnego. Po ukończeniu pozaetadowej aplikacji sądowej w kwietniu 2002 r. złożyła egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym bardzo dobrym. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z 23 stycznia 2003 r. została mianowana z dniem 1 lutego 2003 r. asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Ząbkowicach Śląskich, a decyzją Ministra Sprawiedliwości z 25 stycznia 2005 r. powierzono jej dalsze pełnienie czynności sędziowskich w Sądzie Rejonowym w Ząbkowicach Śląskich do 31 stycznia 2007 r. Czynności sędziowskie pełniła w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich oraz w Wydziale Grodzkim. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 23 marca 2006 r. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z 30 listopada 2009 r. została przeniesiona z dniem 1 stycznia 2010 r. na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu, gdzie orzeka do chwili obecnej w I Wydziale Cywilnym. W latach 2013-2018 była kilkunastokrotnie delegowana do orzekania w II Wydziale Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Prowadziła zajęcia dydaktyczne w Wyższej Szkole Bankowej we Wrocławiu z zakresu prawa cywilnego. Pani sędzia pogłębia swoją wiedzę, brała udział w konferencjach oraz licznych szkoleniach zawodowych organizowanych m.in. przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji kandydatki sporządziła Pani Małgorzata Brulińska – sędzia Sądu Okręgowego we Wrocławiu, która podkreśliła, że ocena opiniowanej jest jednoznacznie

pozytywna. Kandydatka rozpatrując sprawy z zakresu prawa cywilnego o bardzo różnicowanej tematyce i częstokroć wysokim poziomie skomplikowania, tak w zakresie stanów faktycznych jak i problematyki prawnej, prezentuje wysoki poziom merytoryczny. Świadczy o tym w szczególności treść sporządzanych przez nią uzasadnień, które wskazują na bardzo dobrą znajomość zarówno przepisów prawa, jak i orzecznictwa, są wyczerpujące oraz przekonujące. Bardzo dobra, jeśli zważyć ich znaczącą liczbę, jest też terminowość sporządzania uzasadnień, biorąc dodatkowo pod uwagę, że wszystkie przypadki opóźnienia były usprawiedliwione o wysokim poziomie merytorycznym opiniowanej świadczą również bardzo dobre wyniki jakościowe, w tym niewysoki wskaźnik zaskarżalności i stabilność orzecznictwa, która była porównywalna od wyników osiągniętych w wydziale. Wskazuje to na staranne prowadzenie postępowań i dążenie do wyjaśnienia istoty sporu, a także dbałość o właściwe przygotowanie rozpraw i koncentrację materiału dowodowego. Na uwagę zasługuje też umiejętność nakłaniania stron do ugodowego zakończenia sporu. Pozytywną ocenę pracy opiniowanej potwierdzają także osiągnięte przez nią bardzo dobre wyniki ilościowe, które były lepsze od wyników uzyskanych w Wydziale i porównywalne do wyników uzyskanych w kraju. Przedstawione dane statystyczne pozwalają też na stwierdzenie, że kandydatka jest doświadczonym orzecznikiem, o ukształtowanym warsztacie i dużym doświadczeniu zawodowym, na co wskazuje także umiejętność wypracowania właściwej koncepcji prowadzenia sprawy i postępowania dowodowego, a następnie właściwego stosowania przepisów proceduralnych. Podejmowane przez kandydatkę w ocenianych sprawach czynności cechuje terminowość, staranność, dokładność oraz adekwatność do stanu i charakteru sprawy. Te względy ważyły także na delegowaniu opiniowanej do orzekania w II Wydziale Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Kandydatka stale dąży do pogłębiania poziomu swojej wiedzy prawniczej, o czym świadczy udział w licznych szkoleniach, konferencjach i seminariach. Wysoki i stale pogłębiany poziom wiedzy z zakresu prawa cywilnego materialnego i procesowego, znajomość zasad jego wykładni, stanowiska doktryny i judykatury, umiejętność ich zastosowania w praktyce, wynikające z długiego stażu orzeczniczego doskonale ukształtowanie warsztatu pracy i dojrzałość orzecznictwa, wobec takich cech osobowych jak pracowitość, sumienność, rzetelność i zaangażowanie w wykonywaniu obowiązków sędziowskich, staranność, odpowiedzialność i profesjonalizm, a jednocześnie skromność, zrównoważenie, wysoki poziom kultury osobistej, które powodują, że opiniowana cieszy się szacunkiem, zaufaniem i sympatią kolegów, przełożonych i współpracowników, pozwalają na rekomendowanie kandydatury opiniowanej na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego we

Wrocławiu. Bardzo pozytywną opinię służbową o kandydatce wydał również Prezes Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu.

3. Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się ocenami kwalifikacji oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów.

Osoba przedstawiona do powołania na wolne stanowisko sędziowskie, posiada rozległą wiedzę prawniczą, popartą znacznym doświadczeniem zawodowym. Wysokie kwalifikacje merytoryczne Pani Anny Marty Stawikowskiej znajdują odzwierciedlenie w ocenie jej pracy. Kandydatka osiągnęła bardzo dobrą, jeśli zważyć ich znaczącą liczbę, terminowość sporządzania uzasadnień. O bardzo dobrym merytorycznym przygotowaniu kandydatki świadczą bardzo dobre wyniki jakościowe, w tym niewysoki wskaźnik zaskarżalności i stabilność orzecznictwa, która była porównywalna od wyników osiągniętych w wydziale. Kandydatka rozpatrując sprawy z zakresu prawa cywilnego o bardzo zróżnicowanej tematyce i częstokroć wysokim poziomie skomplikowania, tak w zakresie stanów faktycznych jak i problematyki prawnej, prezentuje wysoki poziom merytoryczny. Zdobyła również doświadczenie orzecznicze w II Wydziale Cywilnym Odwoławczym Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Ponadto prowadzi zajęcia dydaktyczne w Wyższej Szkole Bakowej we Wrocławiu z zakresu prawa cywilnego. Wybrana kandydatka uczestniczyła w licznych szkoleniach zawodowych, w tym zorganizowanych przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Kontrkandydaci posiadają odpowiednie kwalifikacje zawodowe, uprawniające do ubiegania się o urząd sędziego sądu okręgowego, jednak – w świetle wszystkich kryteriów wyboru – nie okazali się kandydatami lepszymi niż osoba przedstawiona do powołania.

Pani Anna Ewa Duda urodziła się 28 kwietnia 1975 r. w Zawierciu. W 1999 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Od 1 września 1999 r. do 15 października 2004 r. pracowała w CMC Zawiercie S.A. z siedzibą w Zawierciu jako specjalista ds. restrukturyzacji składników majątkowych. Po ukończeniu początkowo pozaetatowej, następnie etatowej aplikacji sądowej, we wrześniu 2004 r. złożyła egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dobrym. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z 17 listopada 2004 r. została mianowana z dniem 1 grudnia 2004 r. asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy i powierzono jej wykonywanie czynności służbowych na okres dwóch lat. Czynności sędziowskie pełniła w XII Wydziale Grodzkim. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z 14 listopada 2006 r. powierzono jej dalsze pełnienie czynności

sędziowskich w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy, gdzie orzekała w XII Wydziale Grodzkim do 30 listopada 2008 r. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 grudnia 2008 r. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy. Obowiązki orzecznicze wykonywała do XII Wydziału Grodzkiego. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z 12 października 2009 r. z dniem 26 października 2009 r. została przeniesiona na stanowisko sędziego Sądu Rejonowym w Oleśnicy, gdzie początkowo orzekała w II Wydziale Karnym, a następnie w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich. Od 1 kwietnia 2018 r. pełni funkcję zastępcy przewodniczącego III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich. Kandydatka w 2018 r. i 2019 r. orzekała w ramach jednodniowych delegacji w XIII Wydziale Cywilnym Rodzinnym Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawach drugoinstancyjnych. W 2000 r. ukończyła studia podyplomowe z zakresu handlu zagranicznego na Akademii Ekonomicznej w Katowicach z wynikiem bardzo dobrym, obecnie jest uczestnikiem studiów podyplomowych z zakresu psychiatrii i psychologii dla sędziów organizowanych przez Uniwersytet Łódzki. Pani sędzia pogłębia swoją wiedzę, brała udział w konferencjach oraz licznych szkoleniach zawodowych organizowanych m.in. przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji kandydatki sporządziła Pani Karolina Kosikowska – sędzia wizytator ds. obrotu międzynarodowego Sądu Okręgowego we Wrocławiu, która wystawiła kandydatce ocenę bardzo dobrą. Wizytator podkreśliła, że opiniowana rozpatrując sprawy z zakresu prawa rodzinnego i nieletnich o bardzo zróżnicowanej tematyce i poziomie skomplikowania, prezentuje wysoki poziom merytoryczny. Świadczy o tym w szczególności treść sporządzanych przez nią uzasadnień, które wskazują na bardzo dobrą znajomość zarówno przepisów prawa, jak i orzecznictwa, są wyczerpujące oraz przekonujące. Doskonała jest też terminowość sporządzania uzasadnień albowiem w badanym okresie na 76 sporządzonych uzasadnień tylko w 1 sprawie doszło do niewielkiego przekroczenia terminu i było to przekroczenie usprawiedliwione. O wysokim poziomie merytorycznym opiniowanej świadczą również bardzo dobre wyniki jakościowe, w tym niewysoki wskaźnik zaskarżalności i stabilność orzecznictwa. Na podkreślenie zasługuje fakt, że w okresie objętym oceną tylko jedną ze spraw z referatu uchylono do ponownego rozpoznania. Wskazuje to na staranne prowadzenie postępowania i dążenie do wyjaśnienia istoty sporu, a także dbałość o właściwe przygotowanie rozpraw i koncentrację materiału dowodowego. Pozytywną ocenę pracy opiniowanej potwierdzają także osiągnięte przez nią bardzo dobre wyniki liczbowe, które w tym zakresie były lepsze od wyników osiągniętych w wydziale i w kraju. Przekonuje to o dużej pracowitości opiniowanej i jej zaangażowaniu

w wykonywanie powierzonych obowiązków. Kandydatka jest doświadczonym orzecznikiem, posiada ukształtowany warsztat pracy, umiejętność wytworzenia koncepcji prowadzenia sprawy i postępowania dowodowego, a następnie właściwego stosowania przepisów proceduralnych. Podejmowane przez nią w ocenianych sprawach czynności cechuje terminowość, staranność, dokładność i adekwatność do stanu postępowania. Kandydatka stale dąży też do pogłębiania poziomu swojej wiedzy prawniczej, o czym świadczą ukończone i podejmowane obecnie studia podyplomowe oraz udział w licznych szkoleniach, konferencjach i seminariach. Jest osobą o wysokiej kulturze osobistej, taktowną i we właściwy sposób odnoszącą się zarówno do współpracowników, jak i stron postępowania. W konsekwencji przeprowadzona analiza danych statystycznych i akt spraw pozwala przedstawić opiniowaną jako bardzo dobrego kandydata na wyższe stanowisko sędziowskie, do którego predysponują ją zarówno cechy osobowości, wysoki poziom wiedzy prawniczej, jak i zdobyte umiejętności. Bardzo pozytywną opinię służbową kandydatce wydał również Prezes Sądu Rejonowego w Oleśnicy.

Pan Dominik Jordan Flunt urodził się 2 sierpnia 1978 r. we Wrocławiu. W 2002 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego z oceną dobrą plus, uzyskując tytuł magistra. Od 1 lipca 1999 r. do 31 grudnia 2003 r. był dziennikarzem działu kultury i działu miejskiego oraz portalu internetowego gazeta.pl. Od 1 stycznia 2001 r. do 30 maja 2004 r. był dziennikarzem Gazety Prawnej i zajmował się sprawozdaniami sądowymi. Od 1 czerwca 2004 r. do 31 października 2006 r. był zatrudniony w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu na stanowisku starszego inspektora. Po ukończeniu pozaetatowej aplikacji sądowej we wrześniu 2006 r. złożył egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dobrym plus. Od 1 listopada 2006 r. do 22 października 2007 r. był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z 23 października 2007 r. został mianowany z dniem 27 października 2007 r. asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Miliczu, na okres czterech lat, gdzie przydzielony został do orzekania w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich oraz w II Wydziale Karnym, następnie orzekał również w V Wydziale Grodzkim, w I Wydziale Cywilnym i IV Wydziale Ksiąg Wieczystych. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 2 czerwca 2009 r. został powołany na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w Miliczu. Do wykonywania czynności służbowych przydzielony został do III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich (3/4 etatu) oraz do II Wydziału Karnego (1/4 etatu), a następnie od 1 stycznia 2013 do 30 czerwca 2015 r. do VI

Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Miliczu Sądu Rejonowego w Trzebnicy i VII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w Miliczu Sądu Rejonowego w Trzebnicy. Od 1 czerwca 2013 r. do 30 czerwca 2015 r. pełnił funkcję Przewodniczącego VII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w Miliczu Sądu Rejonowego w Trzebnicy, a od 1 lipca 2015 r. pełni funkcję Przewodniczącego III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich Sądu Rejonowego w Miliczu. Decyzją Prezesa Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 16 lipca 2015 r. został powołany z dniem 20 lipca 2015 r. do pełnienia funkcji Prezesa Sądu Rejonowego w Miliczu, którą pełni do chwili obecnej. Od 1 stycznia 2018 r. orzekał w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich (3/4 etatu) i w I Wydziale Cywilnym (1/4 etatu), następnie od 7 listopada 2019 r. w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich (1/2 etatu) i w II Wydziale Karnym (1/2 etatu). Obecnie od 7 kwietnia 2020 r. orzeka w II Wydziale Karnym (1/10 etatu) i w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich (9/10 etatu). W latach 2014-2020 był wielokrotnie delegowany do orzekania w sprawach drugoinstancyjnych rozpoznawanych w XIII Wydziale Cywilnym Rodzinnym Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Pan sędzia pogłębia swoją wiedzę, biera udział w konferencjach oraz licznych szkoleniach zawodowych organizowanych m.in. przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji kandydata w zakresie spraw cywilnych sporządziła Pani Beata Burian – sędzia wizytator ds. cywilnych Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Stwierdziła, że kandydat rozpatrując sprawy z zakresu prawa cywilnego prezentuje dobry poziom merytoryczny. Wyrażane poglądy potrafi logicznie uzasadnić, sporządzając staranne uzasadnienia orzeczeń. Sprawnie i terminowo podejmuje czynności i organizuje pracę przy rozpoznawaniu spraw. Efekty takiej metody pracy są widoczne w liczbie załatwień, a w konsekwencji w wielkości referatu. W okresie objętym oceną załatwienia w sumie przekroczyły wpływ. Jednak należy zwrócić uwagę, że zgodnie z podziałem czynności do jego referatu przydzielane były co do zasady sprawy kategorii „C” upr, „Nc” i „C” przepisane z repertorium „Nc”. Nienajlepszy jest wskaźnik stabilności orzecznictwa kandydata. Za okres poddany ocenie rozpoznano pięć apelacji, z czego cztery doprowadziły do zmiany wydanego orzeczenia, a tylko jedna została oddalona. Przy czym, I Wydział Cywilny Sądu Rejonowego w Miliczu nie jest podstawowym miejscem pracy kandydata, który wykonuje swoją pracę orzeczniczą w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich i równolegle orzekał w sprawach cywilnych wspomagając pracę I Wydziału. Opiniowany prowadzi rozprawy prawidłowo, w sposób odpowiadający godności urzędu, jak i z poszanowaniem praw uczestników postępowania. W świetle powyższego wizytator uznała, że jest dobrym kandydatem na stanowisko sędziego sądu okręgowego.

Ocenę kwalifikacji kandydata w zakresie spraw karnych sporządził Pan Zbigniew Moska – sędzia wizytator do spraw karnych Sądu Okręgowego we Wrocławiu, który stwierdził, że ocena merytoryczna kwalifikacji, jak i ocena metodyki pracy opiniowanego pozwala na pozytywne zaopiniowanie tej kandydatury na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Wyniki badania akt spraw zakończonych, rozpoznawanych przez opiniowanego w II Wydziale Karnym Sądu Rejonowego w Miliczu oraz w Sądzie Rejonowym w Trzebnicy VI Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Miliczu wskazują, że kandydat w zdecydowanej większości podejmował czynności we właściwym czasie, dążył do koncentracji materiału dowodowego i zakończenia sprawy w najkrótszym możliwym terminie. Wizytator wskazał na podejmowanie przez opiniowanego wielu dowodów z urzędu w celu należytego wyjaśnienia prowadzonych spraw. Treść protokołów rozpraw i posiedzeń oddaje wiernie przebieg dokonanych na nich czynności, zaś wydane postanowienia wskazywały zarówno na podstawę prawną jak i faktyczną dokonania czynności. Treść wydanych wyroków nie nasuwa żadnych zastrzeżeń zarówno pod względem formalnym jak i merytorycznym. Orzeczenia redagowane są w sposób zwięzły, ze wskazaniem podstaw prawnych danego orzeczenia. Sporządzone w badanych sprawach uzasadnienia wyroków odpowiadają wymogom określonym przepisami art. 424 k.p.k. Wizytator wskazał, że w wielu sprawach, pomimo zapowiedzi apelacji, ostatecznie nie doszło do ich wywiedzenia, co świadczy o trafności podjętego przez sąd rozstrzygnięcia. Stwierdzone niewielkie uchybienia nie zmieniają pozytywnej opinii o sposobie organizacji rozprawy przez opiniowanego. Uzyskane przez kandydata wyniki pracy są efektem faktu, że w badanym okresie opiniowany orzeka w II Wydziale Karnym Sądu Rejonowego w Miliczu dopiero od 7 listopada 2019 r. Jest oczywiste, że w tak krótkim okresie zakończenie sprawy karnej z reguły nie jest możliwe. Tym samym stopień opanowania wpływu przez opiniowanego w badanym okresie nie może być czynnikiem negatywnie wpływającym na ocenę. Brak rozpoznania jakiegokolwiek orzeczenia opiniowanego w badanym okresie jest elementem utrudniającym ocenę jakościową, ale tej oceny nie uniemożliwia. Sprawy, które zostały zbadane w trakcie lustracji spraw wybranych losowo spośród spraw wskazanych w wykazie przedstawionym przez opiniowanego, oraz spoza tej listy wskazują na bardzo wysoką jakość orzecznictwa kandydata. W referacie znajduje się tylko 1 sprawa, w której postępowanie toczy się powyżej 3 lat, co stanowi 1,85% do ogólnej pozostałości. Wskaźnik ten jest niższy od średniej wydziału (2,38%) i średniej kraju (3,75%). Sprawa ta została szczegółowo opisana wyżej, a w referacie kandydata pozostaje dopiero od 31 grudnia 2019 r. W ocenie wizytatora, w zakresie spraw karnych, kandydat posiada w pełni ukształtowany

warsztat pracy, umiejętność właściwego stosowania przepisów proceduralnych, a podejmowane przez niego w rozpoznawanych sprawach czynności cechuje terminowość i staranność. Powyższe predestynują go do powołania na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Ocenę kwalifikacji kandydata w zakresie spraw rodzinnych i nieletnich sporządziła Pani Violetta Kossowska-Czinar – sędzia wizytatora do spraw rodzinnych i nieletnich Sądu Okręgowego we Wrocławiu, która stwierdziła, że kandydat spełnia wymogi formalne do kandydowania na wyższe stanowisko sędziowskie, a ocena kwalifikacji jest bardzo dobra. Opiniowany rozpatrując sprawy z zakresu prawa rodzinnego i nieletnich o bardzo zróżnicowanej tematyce i poziomie skomplikowania, prezentuje wysoki poziom merytoryczny. Świadczy o tym w szczególności treść sporządzanych przez niego uzasadnień, które wskazują na bardzo dobrą znajomość zarówno przepisów prawa, jak i orzecznictwa, są wyczerpujące oraz przekonujące. Bardzo dobra jest też terminowość sporządzania uzasadnień albowiem w badanym okresie na 29 sporządzonych uzasadnień pisemnych tylko w 1 sprawie doszło do niewielkiego przekroczenia terminu. O wysokim poziomie merytorycznym opiniowanego świadczą również bardzo dobre wyniki jakościowe, w tym niewysoki wskaźnik zaskarżalności i stabilność orzecznictwa, która była zdecydowanie lepsza od wyników osiągniętych w wydziale. Na podkreślenie zasługuje fakt, że w okresie objętym oceną żadnej ze spraw z referatu nie uchylono do ponownego rozpoznania. Wskazuje to na staranne prowadzenie postępowania i dążenie do wyjaśnienia istoty sporu, a także dbałość o właściwe przygotowanie rozpraw i koncentrację materiału dowodowego. Pozytywną ocenę pracy opiniowanego potwierdzają także osiągnięte przez niego dobre wyniki liczbowe. Osiągnięte wyniki w tym zakresie były zbliżone do wyników osiągniętych w wydziale i w kraju. Przedstawione dane statystyczne pozwalają też na stwierdzenie, że kandydat bez uszczerbku dla pracy orzeczniczej łączy pełnione obowiązki z funkcją Przewodniczącego III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich oraz Prezesa Sądu Rejonowego w Miliczu. Przekonuje to o dużej pracowitości opiniowanego i jego zaangażowaniu w wykonywanie powierzonych obowiązków. Jest doświadczonym orzecznikiem, posiada w pełni ukształtowany warsztat pracy, umiejętność wytworzenia koncepcji prowadzenia sprawy i postępowania dowodowego, a następnie właściwego stosowania przepisów proceduralnych. Podejmowane przez niego w ocenianych sprawach czynności cechuje terminowość, staranność, dokładność i adekwatność do stanu postępowania. Stale dąży też do pogłębiania poziomu swojej wiedzy prawniczej, o czym świadczy udział w licznych szkoleniach. Jest osobą o wysokiej kulturze osobistej, taktowną i we właściwy sposób odnoszącą się zarówno do współpracowników, jak i stron

postępowania. W konsekwencji przeprowadzona analiza danych statystycznych i akt spraw pozwala przedstawić opiniowanego jako bardzo dobrego kandydata na wyższe stanowisko sędziowskie, do którego predysponują go zarówno cechy osobowości, wysoki poziom wiedzy prawniczej, jak i zdobyte umiejętności. Bardzo pozytywną opinię służbową o kandydacie wydał Prezes Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Pani Marta Rogozik urodziła się 5 grudnia 1965 r. w Zgorzelcu. W 1989 r. ukończyła wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego z oceną dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po ukończeniu etatowej aplikacji sądowej we wrześniu 1994 r. złożyła egzamin sędziowski z wynikiem ogólnym dobrym. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z 26 października 1994 r. została mianowana z dniem 15 listopada 1994 r. asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu i powierzono jej wykonywanie czynności służbowych w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich, a następnie w VI Wydziale Grodzkim. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 17 października 1996 r. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu. Do wykonywania czynności służbowych przydzielona została do VI Wydziału Grodzkiego tego Sądu. Od 1 stycznia 2005 r. do 31 marca 2006 r. pełniła funkcję Zastępcy Przewodniczącego VI Wydziału Grodzkiego. 1 lutego 2009 r. została przeniesiona do III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich, gdzie orzeka do dnia dzisiejszego. Od 1 września 2013 r. do chwili obecnej pełni funkcję sędziego wizytującego zakłady lecznicze osób z zaburzeniami psychicznymi. W latach 2013-2019 opiniowana orzekała w ramach jednodniowych delegacji w XIII Wydziale Cywilnym Rodzinnym Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawach drugoinstancyjnych. Pani sędzia pogłębia swoją wiedzę, biera udział w konferencjach oraz licznych szkoleniach zawodowych organizowanych m.in. przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Ocenę kwalifikacji kandydatki sporządziła Pani Sylwia Jastrzemska – sędzia Sądu Okręgowego we Wrocławiu, która podkreśliła, że opiniowana pełni obowiązki sędziowskie od 18 listopada 1994 r., wobec czego spełnia wymogi formalne do kandydowania na wyższe stanowisko sędziowskie. Merytoryczna ingerencja sądu II instancji w rozstrzygnięcia opiniowanej w 10 sprawach z 26 podlegających ocenie miała charakter istotny. W dwóch sprawach stwierdzono nierozpoznanie istoty sprawy. Stabilność orzecznictwa opiniowanej (57,53% oddalonych apelacji) w kontekście kandydowania na wyższe stanowisko sędziowskie jest wystarczająca. Natomiast długi staż orzeczniczy winien wskazywać,

że opisane błędy w zakresie stosowania procedury cywilnej i prawa materialnego nie powinny występować w takiej liczbie, szczególnie w zakresie ich powtarzalności. Nie można tracić z pola widzenia, że błędy te dotyczą spraw jednorodzących, dotyczących ważnych społecznie spraw małoletnich, a także często ludzi nieporadnych życiowo, w których sąd winien pełnić rolę opiekuńczą. Za każdą zmienioną lub uchyloną sprawą, a jest ich 26 w ocenianym okresie, stoi ludzki życiowy problem. Nie wszystkie ze spraw, gdzie nieprawidłowo zastosowano prawo procesowe i materialne były przedmiotem kontroli przez sąd II instancji. Na korzyść opiniowanej przemawia wysoka terminowość uzasadnień i liczba załatwianych spraw. Spośród znacznej liczby 130 uzasadnień pisemnych sporządzonych w okresie objętym lustracją 27 zwrócono po upływie ustawowego terminu, w tym 23 z przyczyn usprawiedliwionych (przy czym przekroczenie to w 20 przypadkach wyniosło nie więcej niż 14 dni). Średni stopień opanowania wpływu spraw osiągnięty przez opiniowaną (102,94%) był wyższy w ocenianym okresie od średniej osiągniętej w Wydziale (101,79%) i w kraju (98,32%). Przekonuje to o dużej pracowitości opiniowanej. Kandydatka jest doświadczonym orzecznikiem, posiada wieloletnie doświadczenie zawodowe. Dąży do podniesienia poziomu wiedzy prawniczej, o czym świadczy udział w szkoleniach i konferencjach. Spełnianie wymogów formalnych pozwala przedstawić opiniowaną jako kandydata na wyższe stanowisko sędziowskie.

Pozytywną opinię służbową o kandydatce wydał również Prezes Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu.

Kandydatka zgłosiła uwagi do oceny kwalifikacji. Wniosła, że ocena zawiera informację, że „średnie wskaźniki szczególnych załatwień ocenianej (...) były zbliżone do osiągniętych w Wydziale oraz kraju”, co może być mylące w odniesieniu do faktu, że w roku 2018 liczba załatwionych w Wydziale spraw wynosiła 4728, czyli średnia jednego sędziego (5 orzekających w wydziale) to 945,6 załatwionych spraw, a kandydatka załatwiła ich 1152, i podobna sytuacja miała miejsce w roku 2019, kiedy to łączna liczba załatwień w Wydziale wyniosła 4988, średnio na jednego sędziego 997,6, a kandydatka załatwiła ich 1121 spraw. Wskazała, że liczba załatwionych przez nią spraw w latach 2018 i 2019 nie była zbliżona do średniej załatwień osiągniętych w Wydziale, ale znacznie je przewyższała. Natomiast zarzut nierozpoznawania spraw pilnych wynika z braku wiedzy, że informacje o odwołaniu sprawy umieszczone w aktach pochodziły od Przewodniczącej Wydziału w oparciu o zarządzenie Prezesa, która dokonywała w tym zakresie, w pierwszym okresie pandemii, weryfikacji spraw. Przedmiotowe zarządzenia dotyczące zdjęć z wokandy sesji obejmowały pierwszy etap okresu pandemii, oczekiwania na zarządzenie Prezesa, które

sprawy będą określone jako pilne. Poza tym w czasie umieszczania tych zarządzeń w aktach, opiniowana przebywała na urlopie wypoczynkowym od 16-23 marca 2020 r., a następnie z powodu zaległego urlopu, Prezes skierował ją ponownie na przymusowy urlop, na którym przebywała od 6 kwietnia do 4 maja 2020 r. W sumie od 16 marca do 4 maja 2020 r. opiniowana była nieobecna w pracy przez 35 dni. Tak długi okres urlopowy skumulował sprawy pilne, a z uwagi na zarządzenie przeprowadzania rozpraw w jeden dzień w tygodniu i planowanym urlopie w lipcu nie można było w krótkim czasie załatwić wszystkich spraw pilnych. Tym bardziej, że wyznaczając terminy rozpraw po powrocie z urlopu opiniowana musiała wziąć pod uwagę czas potrzebny na wykonanie zarządzenia i doręczenia wezwań, co dodatkowo przesunęło terminy rozpraw zawierających sprawy pilne. Tak więc zarzut nierozpoznawania spraw pilnych powinien być uznany za chybiony, a wydawanie zarządzeń o odwoływaniu spraw w tym okresie nie dotyczy osoby kandydatki. Kandydatka nadto wyjaśniała, że w niektórych sprawach, w których rodzice nie mogą porozumieć się w kwestii kontaktów z dziećmi, żądania złożone zazwyczaj w odpowiedzi na wniosek traktuje jako odrębny wniosek i wyłącza go do odrębnego postępowania. Po pierwsze, wynika to z zasady równego traktowania stron, dotyczy to również uczestników. Skoro jeden z rodziców musi spełnić wymogi związane ze złożeniem wniosku o ustalenie kontaktów, uiścić od niego opłatę, to takie same zasady powinny odnosić się do drugiego uczestnika, który składając odpowiedź na wniosek (często przez profesjonalnego pełnomocnika) uchylałby się od obowiązku uiszczenia opłaty. Pozostawiając żądania zgłoszone w takim piśmie pozbawiamy uczestnika praw związanych ze złożeniem wniosku, czyli wykazaniem np. przy zmianie kontaktów, że zaistniały okoliczności uzasadniające modyfikację wcześniejszego orzeczenia wydanego w tym zakresie, możliwości wykazania, że jego potrzeba kontaktów jest bardziej racjonalna i uzasadniona niż ta zgłoszona we wniosku głównym. Sytuację taką można odnieść do wniosku o zabezpieczenie. Gdyby sąd miał się w tym zakresie (ustalenia kontaktów) opierać wyłącznie na zasadzie dobra dziecka i orzekać z urzędu, to wystarczyłoby jedynie złożenie wniosku o wydanie zabezpieczenia bez określania jego zakresu. Zdaniem kandydatki, mimo prawa sądu do orzekania w przedmiocie władzy rodzicielskiej i kontaktach z urzędu, to dla jasności, klarowności postępowania takie wnioski powinny być wyłączone do odrębnego postępowania i po uzupełnieniu braków formalnych łączone do wspólnego rozpoznania. Mamy wtedy jasno określone, kto czego się domaga, przez co sama treść orzeczenia staje się czytelniejsza. Opiniowana ponadto podniosła, że różnica w interpretacji przepisów nie powinna być uznawana za błąd w orzekaniu, bo nie dochodzi jej zdaniem do naruszenia żadnego przepisu prawa, a jej praktyka jest dbałością o interes Skarbu Państwa

w zakresie uiszczania należnej opłaty i respektowaniem prawa w zakresie bezzwłocznego zwrotu wniosków nieopłaconych przez pełnomocników. W zakresie zarzutu o nierozpoznanie wniosku o zabezpieczenie podniosła, że wniosek o zmianę kontaktów wraz z wnioskiem o zabezpieczenie został wyłączony do odrębnego postępowania i jako nieopłacony zwrócony. W ocenie zawarty jest zarzut braku konsekwencji w podejmowaniu decyzji w części spraw, natomiast na poparcie tego zarzutu wskazana jest jedna sprawa, w której powołany został do złożenia zeznań świadek w osobie kuratora zawodowego, a którego sąd nie przesłuchał z powodu braku stawiennictwa na wyznaczonym, kolejnym terminie rozprawy i mimo tego zakończył postępowanie. Kandydatka zwróciła uwagę na fakt, że po dopuszczeniu dowodu z przesłuchania świadka w osobie kuratora dołączone zostały akta podręczne kuratora i przeprowadzono dowód z uzupełniającego przesłuchania uczestniczki, co spowodowało, że przeprowadzenie dowodu z przesłuchania kuratora stało się zbędne, gdyż okoliczności, na które miał zeznawać, zostały ustalone na podstawie innych dowodów. Nie wynikało to więc z niekonsekwencji, tylko z braku potrzeby udowadniania okoliczności, które zostały już udowodnione. W wielu sprawach kandydatka przyznała, że uchybiła obowiązkowi powoływania też dowodowych, ale na swoje usprawiedliwienie powołała fakt uznania takiej praktyki za zbędny formalizm przez samego ustawodawcę, który zmienił przepisy w tym zakresie ograniczając obowiązek formalnego wydawania postanowienia w zakresie dopuszczania dowodów. Zarzut zlecenia wydania opinii biegłemu zarządzeniem wydaje się być zdaniem opiniowanej również nietrafiony. Sąd zgodnie z art. 278 k.p.c. dopuszcza dowód z opinii biegłego, czyli w tym momencie wydaje postanowienie, natomiast samo zlecenie wykonania opinii jest w formie zarządzenia.

Pomimo wystarczających kwalifikacji zawodowych, kandydaci nie uzyskali tak dużego poparcia Rady, jak osoba przedstawiona z wnioskiem o powołanie. Uczestnicy postępowania, pretendujący do objęcia stanowiska sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu, spełniają wymagania formalnie i uzyskali pozytywne oceny swoich kwalifikacji zawodowych, co czyni ich kandydatury porównywalnymi. Zadaniem Rady zatem było przeprowadzenie weryfikacji i dokonanie wyboru tej osoby, która spełnia wszystkie kryteria – oceniane łącznie – najpełniej i w najwyższym stopniu.

Pani Anna Ewa Duda, Pan Dominik Jordan Flunt oraz Pani Marta Rogozik nie wyróżniają się, zdaniem Rady, wynikami pracy na tyle, aby uznać, że są lepszymi kandydatami niż osoba przedstawiona z wnioskiem o powołanie. Żadna z tych osób nie prowadzi dodatkowo działalności dydaktycznej w odróżnieniu od kandydatki przedstawionej z wnioskiem o powołanie. Nadto Pani Anna Ewa Duda posiada krótszy staż orzeczniczy niż

Pani Anna Marta Stawikowska. Odnośnie do Pana Dominika Jordana Flunta należy zauważyć, że o ile ocena kwalifikacyjna z zakresu spraw rodzinnych i nieletnich jest dla kandydata pozytywna, to jej obraz zaniżają pozostałe oceny – z zakresu spraw cywilnych oraz z zakresu spraw karnych. Ocena z zakresu spraw karnych jest oceną jedynie za dwa miesiące orzekania w wydziale karnym – Pan Dominik Jordan Flunt orzeka w wydziale karnym zgodnie z podziałem czynności w 1/10 etatu, przy jednoczesnym pełnieniu funkcji administracyjnej Prezesa Sądu Rejonowego w Miliczu – jest w związku z tym oceną zupełnie niemiarodajną. Ocena z zakresu prawa cywilnego jest również znacznie mniej korzystna niż ocena zakresu spraw rodzinnych i nieletnich. O ile wyniki liczbowe osiągnięte przez kandydata są dobre, to kandydat rozpoznawał głównie sprawy kategorii „C” upr, „Nc” i „C” przepisane z repertorium „Nc”. W 2018 r. i 2019 r. wyroki w jego referacie wydano jedynie w niewielkim odsetku spraw. Pan Dominik Jordan Flunt korzystał często z instytucji ogłoszenia ustnego uzasadnienia wyroku, co także świadczy o nieskomplikowanym charakterze prowadzonych spraw. Nienajlepszy jest także wskaźnik stabilności jego orzecznictwa z zakresu spraw cywilnych. Za okres poddany ocenie rozpoznano pięć apelacji, z czego aż cztery doprowadziły do zmiany wydanego orzeczenia, a tylko jedna została oddalona. Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła dłuższy staż orzeczniczy Pani Marty Rogozik, jednak nie mogła pominąć, że długi staż orzeczniczy winien wskazywać, że błędy w zakresie stosowania procedury cywilnej i prawa materialnego nie powinny występować w dużej liczbie, szczególnie w zakresie ich powtarzalności. Również fakt, że błędy te dotyczą spraw jednorodząjowych, dotyczących ważnych społecznie spraw małoletnich, a także często ludzi nieporadnych życiowo, w których sąd winien pełnić rolę opiekuńczą, nie działa na korzyść Pani Marty Rogozik. Za każdą zmienioną lub uchyloną sprawą, a jest ich 26 w ocenianym okresie, stoi ludzki życiowy problem. Pani Marta Rogozik nie uzyskała nadto poparcia Kolegium Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa Pani Anna Marta Stawikowska jest najlepszą kandydatką w niniejszej procedurze nominacyjnej. Posiada kwalifikacje merytoryczne oraz doświadczenie zawodowe, a także wszechstronną, stale pogłębianą wiedzę prawniczą, która umiejętnie wykorzystuje w praktyce zawodowej, dające rękojmię należytego wykonywania obowiązków orzecznich na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu.

4. Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła także opinię Kolegium Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Kolegium Sądu Okręgowego we Wrocławiu na posiedzeniu 12 października 2020 r. zaopiniowało pozytywnie Panią Annę Ewę Dudę (14 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i 3 głosach „wstrzymujących się”), Pana Dominika Jordana Flunta (17 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”) oraz Panią Annę Martę Stawikowską (13 głosami „za”, przy 2 głosach „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”). Kandydatura Pani Marty Rogozik została zaopiniowana negatywnie (4 głosy „za”, przy 12 głosach „przeciw” i braku głosów „wstrzymujących się”).

Poza Panią Martą Rogozik, wszyscy kandydaci uzyskali pozytywną opinię Kolegium Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Różnice w poparciu tych kandydatur nie różnicują ich w istotny sposób, zwłaszcza biorąc pod uwagę przeanalizowane wyżej wnioski płynące z ocen kwalifikacji i całokształtu doświadczenia zawodowego kandydatów.

5. O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Pani Anny Marty Stawikowskiej zdecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności doświadczenie zawodowe zdobyte zarówno podczas orzekania w sądzie rejonowym, a także podczas delegacji w sądzie okręgowym oraz poparcie Kolegium Sądu Okręgowego we Wrocławiu. Kandydatka ponadto prowadzi zajęcia dydaktyczne z zakresu prawa cywilnego w Wyższej Szkole Bankowej we Wrocławiu. Posiada wszechstronną, stale pogłębianą wiedzę prawniczą, którą umiejętnie wykorzystuje w praktyce zawodowej, co znalazło odzwierciedlenie w ocenie jej pracy.

6. Powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 20 listopada 2020 r. na:

- Panią Annę Ewę Dudę oddano 9 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 11 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Dominika Jordana Flunta oddano 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 17 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Panią Martę Rogozik oddano 3 głosy „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.
- Panią Annę Martę Stawikowską oddano 18 głosów „za”, nie oddając głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się”, w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów.

Mając na uwadze wyniki głosowania, Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę jak na wstępie.

Wiceprzewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

Arkadiusz Mularczyk

POUCZENIE

Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego Rady w terminie dwutygodniowym od doręczenia uchwały z uzasadnieniem. Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, przy czym nie stosuje się art. 87¹ k.p.c. (art. 44 ust. 1–3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa; Dz. U. z 2019 r. poz. 84, ze zm.).